

PRZYRWAC (1) *vb pf*

a *jasne*.

[*inf przyrwać.*] ◊ *fut 3 sg przyrwie*.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. *Urywając przerwać:*

Zwrot: »przyrwać nić« [nawiązanie do mitu o Parkach przędących nić ludzkiego życia]: Atropos co zwije niewrotna Ná wrzećiono/ śiołtrá robotna. Iuż fię to nie wroći/ iuż łwym trybem przędzá Muśi iść/ aż przyrwie nić vpárta iędzá. KlonŽal D.

2. [*Urywając skrócić [czemu (żywotne) co]: małz krolowi ich [pszczoł] fkrzydłá przyrwać/ áby ták wyfoko nie mogł latać. Cresc 1571 503 (Linde).*]

Formacje współrdzenne cf RWAC.

Cf PRZYRWAN

MP